

Caj Westerberg

EN DEN KLARASTE KLANG

ntamo

EN DEN KLARASTE KLANG

Caj Westerberg

EN DEN KLARASTE KLANG

Dikter i urval 1968-2016

i översättning från finska av författaren

ntamo

Översättaren tackar Suomen Kulttuurirahasto för stödet

© 2017 Caj Westerberg

ISBN 978-952-215-665-5

2017

ntamo

www.ntamo.net

Omslagsbild och ödla: Marjatta Nuoreva

Omslag och grafisk form: Anders Carpelan

Tryck: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Tyskland 2017

SLAKTERIBITRÄDETS FUNDERINGAR

Nu när vi inte längre är annat än förbisedd boskap, på väg bort
längs gränder som är belagda med hårdnade brödkanter,
nu när ännu solen och årstider
och tillstånd som går att nämna
och känna,
driver man omkring här och vet inte,
hör du mig, man vet inte, vet inte,
men inte hör du,
du är inget öra,
du är ingenting alls,
och där är det sagt igen, kortfattat, Hela Teologin, på föregående rad.
Nu när det är svårt för oss
att finna passager för våra passioner,
att korsa bilderna, att gå tvärs igenom lagen,
trampar vi på hårdnade brödkanter,
på vilken bild som helst
ur vilken en yrkesutövande kritiker sliter sitt bröd
genom att säga någonting,
utan att säga någonting,

genom att säga: T.S. Eliots rättor,

va fan:

de lyssnar ju inte på varandra, på sig själva,

på världen som är en fortlöpande röst,

inte lyssnar de,

de är ansvarslösare än Gud,

som inte har något ansvar alls,

som inte har något alls.

Jag har förlorat tron på ordens möjlighet,

nu när Majakovski är ett sjuttiofemcents kulhål i varje bookshops

fönster i New York, och Joyce varje hems tegelsten,

en underhållande sångare Lorca,

håller också den här dikten på att bli angenämt prat

om problem i vår tid,

jag pratar:

Vart i helvete skuffar de sitt dagliga döva skitlass?

I ett hurdant askfat fimpar de sina nerver?

och rakt ut sagt

är jag inte speciellt road av att vistas här längre,

här där man bjuder ut mig åt allehanda gudar,

här där man har reserverat nyttigheter för mig till rimligt pris,

inte har jag till mitt förfogande annat än en stum rösträtt
och till den behövs dessutom ett val.

Jag behöver en miljö,
jag fortsätter att prata, prata,
jag letar efter passager, passager,
visserligen finner jag inga,
men jag har blivit antastad av behovet,
man har föreläst för mig om det vackra i att leta
och om det farliga i att finna,
djuret i mig har redan för länge sedan fängslats
i den bur som vi tvåbenta är så stolta över,
men nog om det, varför skulle jag bry mig om det allmänna,
jag berättar om mina egna sorger:
jag håller på att bli impotent,
mitt hår har slutat växa, så också mitt skägg,
tjugo år inrymmer en hel mängd sekunder,
och på tio sekunder har jag kommit underfund med allt här

alltså: tröstar det mig att jag också idag kan köpa en ask
cigaretter, gå på krogen, dricka öl och köpa en ask
cigaretter, sälja den här dikten, är detta verkligen
en glädje för vilken det lönar sig att fira allvarliga
begravningar, bröllop, som vi rustar till hus, rum där vi rör oss,
sitter, ligger, äter, läser tidningarna och gör allt det andra,

jag är trött på tröttheten som detta väderstreck är, slokande snö,
 här sätter sig ministrarna på stolar och stiger upp ur stolar,
 och när någon här öppnar sin mun börjar tungan genast fladdra
 handen närma sig över bordet,
 ja, ni vet ju allt det här.

Snart är vi tvungna

att veta allt som är, när och hur,
 att solen nu finns och än en gång en möjlighet till sommar,
 måtte åtminstone det stå klart.

Värld kan man knappast längre kalla dessa platser,
 inte heller jag har kvar annat än attityder,
 attityder!
 Va fan skall jag med dem till!

Jag törstar efter dina händer, dina fötter, även dina träben
 vill jag kyssa och bita,
 min skalle är full av kyssande, bitande, och där hörs
 världens röst.

Jag litar inte längre på att orden fungerar på något sätt organiskt,
 och jag slutar snart den här dikten, dessa reklamtexter,
 prat om vackra dikter får mig att må illa,
 inte är dikterna till för prat, utan för att sjungas, sjungas.

Ja va fan gör vi med attityder,
 de är dessutom trötta,
 o låt dem lägga sig, de är trötta,
 märker ni inte att de blir rasande snart,
 och som om ingen skulle veta vad trötta attityders raseri
 VILL SÄGA.

jag går längs gränder,
 jag går min väg,
 jag och min sång,
 vi går bort,
 här har vi inget
 att säga:

aldrig har vi haft något att säga;
 här sker förbryllande saker som inte är det minsta mirakulösa
 och här har vi dessa regeringar och läror och affärer
 och soldater ligger här kors och tvärs med magarna uppsprättade
 som sönderslagna dragspel,

vackra att skåda,
 diktmetaforer,

en fruktansvärd mängd soldater, tappra män
 i en ärevördig likhög,
 och flugornas hela psalmbok jublar ovanför dem,
 sjunger sin lovsång till Skaparen och Fosterlandet,
 i alla Fosterländer, överallt, till alla skapade,

nej, jag har sannerligen ingen svaghet för hjältedöden,
jag har inte just annat kvar än denna trötthet
och vet inte vad som återstår att göra, i min skalle
bor en förtvivlan, den har redan slagit sig ner,
och igen är ensamheten något onaturligt som gör ont,

av tillvaron här, när kroppen gör slut på den och inte längre rör på sig,
blir det kvar skitlukt, skitlukt, skitlukt.

SOM DE SPRÄNGDE SÖNDER

Jag föddes på en Plats och i en Tid
där liemannen inte längre vandrar från by till by
inte vandrar iklädd sin svarta kåpa
inte med lien över axeln

han är undanträngd av fallskärmsjägaren John Blund
vars skärm är en ofantlig svartnande himmel
där namnet på våra drömmars ö
står textat med guldbokstäver: FÅFÄNGLIGHETEN.

Medvetandet som så ovetande tog kål på sin glädje.

Aldrig kan jag längre smeka en enda stjärna så som jag smeker ett öra,
jag kan bara flyga mot alla stjärnor,
jag styrs av stjärten, min stjärt,
och mitt huvud slamrar i bitar emot himlakropparnas ädla metaller,
emot all ännu ej erövrade yta.

Min flicka? Flickan –
länge sedan hon gav sig iväg, under den jordiska tiden,

hon sökte sig till havet och slöt sig i sitt snäckskal,

som de sprängde sönder.

CAJ WESTERBERG (f. 1946 i Borgå) är en finsk poet. Han debuterade år 1967 och har gett ut 13 diktsamlingar, samtliga skrivna på finska. Han har också översatt till finska både poesi och prosa från svenska, engelska och franska. Westerberg har belönats med prestigefyllda pris för såväl sin poesi som för sina översättningar.

En den klaraste klang är ett urval (1968–2016) ur Caj Westerbergs diktning i översättning från finska av författaren. Därtill ingår i boken också en diktsvit skriven på svenska.

Av Westerberg har på svenska tidigare utkommit diktboken *Mörker och ljung*, ntamo 2017.

ntamo

www.ntamo.net

ISBN 978-952-215-665-5

9 789522 156655